

נותנים כיוון לילד

אתי רוזנצווייג, קריאת כיוון, מפתחת ערכת הורות ומוגנות באישור משמרת הקודש והחינוך

לתת דוגמאות בצורה עדינה של אנשים שיכולים לפגוע, או מעשים שנקרא להם "לא מתאימים" ונפתח את קול הלב לזהות מה נכון לנו ומה בטוח לא. אעשה איתם סימולציות בהתאם לילד שלי ורגישותו. לא אפחד ולא אצור היסטריה וכמובן, אקדים, שרוב האנשים הם טובים וצדיקים אבל יש שרק נראים כאלו. בנוסף, הבסיס לשיחה כזאת הוא התחושה שאני מגיעה כאם. אם אני לחוצה וחרדתית, השדר הזה יעבור ישירות לילד, גם אם התוכן יהיה "מרגיע". בערכת הורות ומוגנות יש דגש על יצירת ביטחון הורי, שלוהו וכלים המהווים "כוח" ובאמצעות התחושה הפנימית מתחזקת, יציבה ובטוחה, בעזרה.

לאחרונה אני מרגישה תחת "התקפת" מוגנות, פרסומות וחומרים שונים בנושא זה מציפים את העלונים, ואני שואלת, מה קרה לפתע? האם יש בתקופה זו של השנה סיכון רב יותר מתקופות אחרות?

"התקפת המוגנות, כלשונך, לא מגיעה על מצע ריק. הקיץ - העונה שהילדים שלנו הכי אוהבים שמהווה, לכאורה, שילוב מושלם, של ימים ארוכים, שמש חמה, בריכות, ים והרבה תעסוקה מחוץ לבית. למה לכאורה? - כי בעולם שלנו, לצערי, לא תמיד בטוח לילדים צעירים להסתובב בחוץ לבד. וכן, בואי נודה בזה, מגיל מסוים הם מוצאים את עצמם לבד- בדרך לקייטנה, בחוג השחייה, אפילו לכמה דקות מדי פעם על חוף הים או בטיול משפחתי ואת אף פעם לא יכולה לדעת מתחת לאיזה סלע תארוב להם הסכנה הבאה. בדיוק בגלל הסיבה הזו אני מעניקה בונים של 20% הנחה עד ו' בתמוז, לרכישת ערכת הורות ומוגנות, שזכתה לאישור משמרת הקודש והחינוך ולהמלצות של אנשי המקצוע הבכירים בתחום. ערכה שתגיע עד אליך הביתה, ותסייע לך, בזמן, בקצב ובמקום המתאימים לך ללמוד את הנושא ולקבל את הכלים הנכונים לעורר מודעות בבית מתוך רוגע ובטחון, בלי להפחיד או לחשוף את הילדים יתר על המידה. מלבד הערכה, בונים מיוחד לקוראות קטיפה: מדריך ייחודי "הכנת ילדנו למוגנות לפני החופשה". לקבלת המדריך ללא עלות, נא שלחי מייל לכתובת: etikivun@gmail.com

אני אמא לילדים בגילאי שנתיים עד שלוש עשרה. קבלתי חומרים שלך בנושא מוגנות לילדים ועל חשיבותו הקריטית. מאיזה גיל נכון לדבר עם הילדים על כך ואיך פותחים נושא שמעולם לא עלה בבית?

אמא אווזה מכינה את ילדיה רגע לפני שהם עוזבים את הקן. המעבר כבר כפעוטות מחייב אותנו באחריות ושמירה מיוחדים, לפקוח עיניים ולהשתמש בכלים שסייעו לנו לזהות שינוי באטמוספירה של הילד. מסביבות גיל שנתיים וחצי - שלוש אשנן לו שהגוף שלו שייך רק לו, תוך ניצול סיטואציות יומיומיות, להקניית מודעות וחידוד נהלים, מתוך אווירה נינוחה, מכבדת וללא לחץ ולרדת ייתר. אין כמו אמא שידעת מה נכון ומתאים לילדיה, וממש כמו בנושאים אחרים, כמו זהירות בדרכים, מאש ועוד, גם כאן כל אם תקנה את המודעות לנושא בצורה המתאימה לילדיה הפרטיים ובגיל המתאים לפי תחושתה והאינטואיציה ההורית בה בורכה. לגבי פתיחת הנושא לילדים הגדולים יותר שבבית, אף פעם לא מאוחר מידי, וגם אם לא שוחחת על הנושא מעולם, אל תחששי לעשות זאת כעת. אני מברכת אותנו על האומץ להישיר פנים אל המציאות, לרכוש את מיטב הכלים לרוגע עצמי ורק מתוך תחושה זו להעביר את המסרים לילדינו.

איך אוכל לדאוג, בתור אם, להעברת המסר של מוגנות בדרך ישירה אך אחראית, בלי שהילדים ישמעו מידע חלקי בצורה לא מבוקרת ואחראית מסביבתם?

ברגע שאת, כאם, תהיי הראשונה שמדברת עם ילדיך, יצאתם כולכם מרווחים. השליטה בידיים שלך והחוויה אחרת לגמרי. אפשר לדמות זאת להבדל בין כיבוי למניעת שריפה. הדיבור המקדים יוצר ביטחון שאת אחראית לילדיך, עושה ככל יכולתך להכינם, דואגת להם אך גם מאמינה בהם ובעיקר בד', וכולנו עושים השתדלות כמיטב יכולתנו. השיח חיובי להיעשות בצורה מותאמת לבית, צנועה, מכובדת ומכבדת. פירוט יתר מכביד ולא יעיל. אני תמיד בודקת איפה הילד נמצא ומחזקת משם. אין צורך לפרט בתיאורים, כן צריך